

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 556/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., zastúpenej advokátkou Mgr. Vandou Durbákovou, Krivá 23, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/127/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2014 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/127/2005.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že 8. augusta 2005 podala na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti. Po opísaní priebehu konania a procesných úkonov účastníkov sťažovateľka poukazuje na to, že okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom 13. marca 2013 tak, že jej návrh na priznanie nemajetkovej ujmy zamietol, ale konanie dosiaľ nie je ani po viac ako 8 rokoch právoplatne skončené, pretože po podaní jej odvolania sa vec stále nachádza na odvolacom súde.

3. Sťažovateľka nepodala sťažnosť predsedovi okresného súdu na zbytočné prietahy v konaní, pretože podľa jej názoru aj s ohľadom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. prípady Ištván, Ištvánová a Komanický) nie je v danej veci sťažnosť považovaná za účinný prostriedok nápravy.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:
„... Základné právo sťažovateľky zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/127/2005 porušené boli.

... Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6000 EUR, ktoré je Okresný súd Spišská Nová Ves povinný zaplatiť jej do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

... Okresný súd Spišská Nová Ves je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania na účet jej právnej zástupkyne..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03)..

8. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom (nečinnosťou) okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/127/2005.

9. Okresný súd v namietanej veci rozhodol rozsudkom 13. marca 2013. Vyhlásením rozsudku vo veci samej a jeho doručením právnej zástupkyňi sťažovateľky v marci 2013 (teda ešte dávno pred podaním sťažnosti ústavnému súdu 7. mája 2014) okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky a v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už namietané porušovanie

označených práv sťažovateľky pred okresným súdom netrvalo. Konanie na okresnom súde, v ktorom malo podľa petitu sťažnosti (ktorým je ústavný súd viazaný podľa § 20 ods. 3 zákon o ústavnom súde) dochádzať k zbytočným priet'ahom, bolo teda skončené skôr, ako sa sťažovateľka domáhala nápravy podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vec sa navyše v čase podania sťažnosti nachádzala už na odvolacom súde, ktorý mal rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky, pričom jeho postup však sťažovateľka, kvalifikovane zastúpená právnou zástupkyňou, v petite sťažnosti ani nenamietala.

10. Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť vo vzťahu k postupu, resp. nečinnosti okresného súdu po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (obdobne m. m. I. ÚS 96/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. septembra 2014